

LA PATRIA CATALANA.

REVISTA DE LITERATURA, CIENCIAS, ARTS E INTERESSOS LOCALS.

SURTIRÁ DOS VEGADAS AL MES.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ.

VALLS: trimestre. . rals 6.
Fora » . . . » 6 y $\frac{1}{2}$.
Un número sol. . . » 1.

ADVERTENCIA.

No 's publicará cap escrit sense la firma del autor com tampoch se retornarán los originals que no 's inserten.

PUNTS DE SUBSCRIPCIÓ.

VALLS: Administració carrer de Baldrich, 16, cantonada.
Barcelona: Teixidó y Parera, Pi, 6.
Los demás punts remetent l'import de la subscripció en sellos de correu

ANY II.

VALLS 20 FEBRER DE 1881.

NÚM. 4.

LAS PASSADAS FESTAS.

Encar que tothom hagi vist ó llegit en los principals periódichs de Catalunya, los feteigs que tingueren lloch en esta durant las festas de la Candelera, nosaltres, nos veyem en la pura necessitat de fer, no mes que sia, una mera relació de lo que 's feu en aytals dias; puig nos hem proposat recullir tots los datos concernents á lo que sucseeixi en la Vila, los quals, mes tart, pogan servir de consulta pera formar l' historia de nostra terra.

Desde las primeras horas del dia 1 se notó un grant moviment per la població, tothom, qui mes qui ménos, feya 'l que podia pera que sos respectius carrers y fatxadass quedessen arregladas ab gust y simetria. Entre aquestas últimas, las que ressaltaren mes foren las dels edificis públichs, societats, y en particular la de nostre benvolgut amich D. Francisco Sarri.

Arribat lo mitj dia, un repich general de campanas y salvas de morterets anunciá als obrers que deixessen sos respectius tallers. Los gegants, balls, grallaires y mús-

sicas recorrian los principals carrers, mentres en casa de la Vila se feya una regular almoyna á las familias necessitadas.

Per la tarde, acudiren grant nombre de forasters, entre ells, lo senyor Gobernador de la Provincia, senyor Arquebisbe de Tarragona y lo Excel·lentíssim é Il·lustríssim Dr. D. Benet Sans y Forés, bisbe d' Oviedo.

A las 4 de la mateixa, la Venerada Imatge fou baixada de son camaril y colocada en la magnífica gloria que se li tenia preparada en lo altar major. Al acte assistiren las autoritats civils, eclesiásticas y militars. Un notari prengué nota de la cerimónia.

Serian las vuit del vespre quant la plassa de la Constitució presentava un aspecte may vist, puig hi estavan reunits los balls, gegants, castells y músicas, esperán la Comitiva pera dirigirse á completas. Al sortir las autoritats de las Casas Consistorials, las grallas, músicas y campanas romperen á una, calantse, al mateix temps, gran quantitat de cuets y carretillas. Al esser arribats á la parroquial de Sant Joan Batista, ahont tenia lloch la funció, la magnífica orquesta del Sr. Mestres nos feu oir las dolssas melodías del célebre Carnicer.

Acabadas que foren las completas, la Comitiva se dirigí altra volta á la Casa Muni-

cipal, desd' ahont cada qual se retirá á son respectiu domicili.

Per la nit se feren serenatas á las autoritats, y tota la població estava il·luminada ab profusió y elegancia propia de las grans capitals.

Al apuntar lo nou dia, un repich general de campanas, salvas de morterets y varias músicas anunciavan la grant diada. Al moment se vegé un gentiu inments per tot arreu.

A las deu, las dansas, gegants, xiquets y músicas estavan devant de la casa de la Vila, esperant que sortissen las autoritats pera dirigir-se al temple. Aquest, estava decorat é il·luminat ab un gust exquisit. Oficiá de pontifical lo senyor Arquebisbe de la diócessis: lo sermó estigué á cárrech del eminent orador sagrat, Excel·lentíssim é Il·lustríssim, Sr. Bisbe de Oviedo. La música del citat Sr. Mestres tocá una magnífica missa del mestre Puig.

Al sortir de l' Ofici, los atrevits y hábils Xiquets, alsaren sos renombrats *Castells* devant de las Casas Consistorials, y, segons parer de la gent mes entesa en aquesta classe de diversions, may per may s' havian vist torres mes atrevidas, puig se feu lo pilá de *vuit*, lo de *sis* sense cap má, y 'l de *sis* caragirats. Lo aspecte que en est moment presentava la plassa era imponent.

La professó estava anunciada per las quatre de la tarde, pero no pogué sortir fins á las sis. Hi concorregueren mes de vuit-centas personas ab atxas y tres bandes de música. Lo estandart del Ajuntament fou portat per lo Excel·lentíssim Sr. Governador; lo senyor Bisbe de Oviedo presidia. Tancava la sagrada manifestació una luxosa carrossa, tirada per quatre cavalls blanchs, en la qual hi anavan unas nenas vestidas d' anjel, tirant flors y poesías alussivas á la festa.

Per la nit, las il·luminacions com en lo dia anterior, serenatas, balls públichs y particulars y altres diversions, entre ellas un castell de fochs artificials.

Al endemá tingué lloch lo mateix que en lo dia anterior, menys la professó, pero en

cambi se celebrá la poética festa de l' adjudicació de premis del Certámen literari, organísat per la Redacció d' aquesta revista.

Molt ans de las 4 de la tarde lo saló del Teatre principal estava plé de gom á gom. Impossibile descriurer lo bell aspecte que presentava, puig, además de las bonicoyas senyoretas que ocupavan los palcos y llunetas, lo local estigué ricament decorat com may s' hagi vist. Com aquest era 'l primer Certámen que se celebrava en la Vila, tot-hom esperava ab dalé que s' obrigués l' acte.

Serian las 4 y quart quant una distingida comissió de senyoras, magnífich Ajuntament y senyors del Jurat, passaren á ocupar son respectiu lloch en lo escenari. Lo senyor President del Jurat, Dr. D. Joseph Castellet Sampsó, diputat á Córts per aquest districte, doná lectura á un eloqüentíssim discurs, haven sigut interromput un sens fi de vegadas per los aplausos de la concurrencia. Acabat aquest, lo senyor secretari, D. Francisco Roca Sans, passá á llegir la memoria, la que fou escoltada ab grant interés y també molt aplaudida.

Oberts los plechs, resultáren esser, lo guanyador de la flor natural, D. Joseph Blanch y Romaní, per sa composició «L' Albat», dit senyor, nombrá per Reyna de la festa á la senyoreta D.ª Marcela Santacana y Santacana, filla de Villanova y Geltrú. D. Artur Masriera y Colomer, guanyá *lo escut d' or*, ofert per lo magnífich Ajuntament; D. Jaume Ramon Vidales, *lo rosinyol de plata*, de LA PATRIA CATALANA; D. Pere Anton Torres, guanyá *la ploma d' or*; D. Ramon Roca Sans, *lo brot d' alsina ab una sigala de plata*; D. Francesch Ubach y Vinyeta, *l' arna de plata ab abellas d' or*; D. Joaquim Riera y Bertran, *l' anglantina de plata y or*; D. R. Bessegoda, *la viola buscana d' or*; y D. Vicens Piera y Tossetti, *lo pergami y brot de roure de plata*. Las poesías foren llegidas per los senyors Castellet, Masriera, Torres, R. Roca Sans y J. Ramon. En los intermedis, la música del regiment de Vizcaya tocava escullidas pessas en lo saló de descans. Acabat l' acte lo

Ajuntament y Srs. del Jurat, acompanyats de la mateixa música, se dirigiren á la Casa de la vila.

Mes tart, se celebrá en los salons del «Casino Catalá» una vetllada literaria, en la que hi prengueren part, además dels poetas llorejats, los Srs. Castellet, Matheu, Oller é Ixart.

Acabada aquesta, la Junta obsequiá als lectors ab un espléndit refresch.

Mentres tenia lloch la vetllada literaria, devant del Cuartel, se calava un magnífich castell de foch, elaborat per lo acreditat pirotécnic «El Relámpago».

Durant los dias 4, 5 y 6 continuaren las festas ab la mateixa animació.

Acabo la present, fent notar que 'ls forasters que assistiren á las festas celebradas aquest any, guardarán bons recorts d'ellas, tant pe 'l conjunt de las diversions, com per la bona acullida que se lis feu.

¡Déu nos dó salut y vida pera veurer las venideras!

R.

LA BALADA DE LA VIDA.

I.

Vora del riu—sobre la sorra,
juga un infant.

Lo sol ardent—la pell li torra;

y bo y jugant
canta l' infant:

¡Quin sol que fá,
quina caló!

res hi ha milló,
quant es l' estiu,
qu' aná á jugá

vora del riu.

II.

Oló y perfúm—la flor exala:
tot es verdó.

Lo rossinyol—fins m' atabala.

ab sa cansó,
y en la verdó

y á sota l' ombra,
sobre l' alfombra
que esclata llum,
una parella
pulida y bella
parla d' amor,
mentres la flor
fá oló y perfum.

III.

La fulla cau,—plou á torrents,
trist tot está...!

Núvols y trons,—boyras y vents,
sense pará.

¡Tot trist está!

Vá 'l oronel

á llunya terra,

ja per la serra

no 's veu cap au.....

un jovengel

se 'n vá á la guerra.

¡Trist es lo cel,

la fulla cau!

IV.

¡Quin fret que fá!—deya un vellet
de cabell blanch;

jo 'm trobo vell—y arrupidet,

glassat de sanch,

que ab lo cap blanch

y una ferida,

y una medalla

que 'n la batalla

vareix guanyar,

no puch la vida

de ma estimada

may recobrar!

—Fou d' anyoransa,

lo seu mal fat,

deya, ab frisansa

lo bon soldat.

Y la néu queya

sense pará,

y 'l vellet deya,

—¡quin fret que fá!

JOSEPH BLANCH ROMANÍ.

NECROLOGIA.

En Joseph Cases y Montserrat, Llicenciat en Farmacia, nasqué en esta Vila en 26 de Abril de 1853 y despres de acabar sos estudis se casá ab una senyoreta filla de Barcelona, ahont se establí junt ab son pare polítich lo farmacéutich Sr. Aviñó. Jove encara y relacionat ab las notabilitats científicas de dita capital, quan feya ja concebir esperansas de distingirse notablement en la práctica de sa carrera, la mort lo prengué dels brassos de sa familia y de sos amichs, tirant per terra lo monumental edifici que havia comensat axecar ab los primers triunfos científichs que havia obtingut.

Cinch anys fá que Cases comensá á formar part de varias Corporacions Científicas, en las quals vá treballar activament, ja formant part de las Juntas, ja portant á bon terme delicats encàrregs que li havian sigut confiats. Aixó li valgué diferents honrosos títols de varias Academias, tant d' Espanya com del estranger, per que sos traballs y son nom havian traspasat ja los límits de nostra nació.

En 18 de Juny de 1876 comensá á formar part com á soci resident del Col·legi de Farmaceutichs de Barcelona y en 9 Agost de dit any, lo mateix Col·legi, expedí á son favor lo Diploma honorífich que traduït al peu de la lletra diu axís: «Aquesta Academia en sessió celebrada en lo dia primer d' Agost acordá per unanimitat y á proposta de la Junta de Govern, commemorar ab aquest Diploma l'acte de delicadesa de don Joseph Cases y Montserrat iniciador y fundador de la mateixa, en compensació de la negativa y formal resolució de no admétre altre mostra mes digna de agraïment d' aquesta Societat.—Barcelona etc.—En 20 Abril de 1877 fou titulat soci numerari y fundador de la *Academia y Laboratori de Ciencias médicas de Catalunya*.—Fou nomenat soci corresponsal de la «*Real Aca-*

dia de Medicina y Cirujía de Zaragoza» en 20 Setembre de 1877.—En 15 Novembre del mateix any adquirí lo títol de Soci Honorari de la Societat Farmacéutica Lusitana (Portugal).—En 28 Desembre de 1878 la Societat Real de Farmacia de Bruselas lo titolá Soci Corresponsal.—En 26 Maig de 1879 lo *Colegio de Farmacéuticos de Madrid* expedí á son favor, Diploma de Soci Corresponsal, y la mateixa distinció obtingué en 27 Abril del mateix any de *La Academia Médico Quirúrgica de Madrid*.

En lo tracte particular, Cases, era de caràcter fí, amable, franch, caritatiu y noble, quals circumstancias li captavan las simpatías de quantas personas traetava. En lo curt període de sa carrera se distinguí fabricant alguns específichs qu' avuy son coneguts en Espanya, Colonias Ultramarinas y estranger; y quals, somesos al anàlisis de varias Corporacions Científicas li valgueren honrosos dictàmens.

Comensá sa malaltia sens revestir lo caràcter grave que ben prompte prengué mal hauradament. A pesar de que molts metges, entre ells las notabilitats de Barcelona, acudiren á donarli una verdadera prova de companyerisme y simpatia, assistintlo fins en l' últim moment, los recursos de la ciencia foren impotents pera conservar aquella vida que tan desitjavan salvar.

Per fí, lo dia 29 de Novembre del any passat, Cases deixava aquesta vida del mateix modo que deixava també un buyt en sa atribulada familia y en sos nombrosos amichs, perdent la ciencia un decidit y notable propagador de sos avenços.

Nosaltres, al escriurer aquestas ratllas, nos hem proposat solsament donar á conèixer, las noticias qu' hem pogut arreplegar de la curta carrera de nostre compatrici. La seua familia nos dispensará que ab nostres bons desitjos nos hajem vist obligats á recordarlis una fetxa dolorosa.

LA MORT DEL ARTISTA.

Entorn lo llit 'hont febrosech delira
l' artista agonejant,
la Mort feresta poch á poch s' acosta
y l' hi diu baix, tot baix:

—Aném, que ja 'l darrer granet de sorra
ha caygut en lo plat,
tot ha acabat per tu, y en tu jo regno,
sols meu are serás.

Y son alé derrer l' artista llansa,
La Mort l' endú volant,
quan l' Angel de la Pàtria, 's trova ab ella
al ser á mitx espay.

—¿Qué portas? l' hi diu l' Angel, y afanyosa
la Mort contesta ja:

—Porto un artista que tothom admira.

—¿Y ahont lo dexarás?

—Lo colgaré en la terra, d' hont may puga
tornarse 'n á axecar.

Y al dir axó, la Mort reya que reya
la dalla tot brandant.

L' Angel engelosit, prén lo cadavre
y vola per l' espay,

—¿Torna ma presa aquí! la Mort cridava
redressantse ab afany.

Y l' Angel de la Pàtria responia,
sens son vol aturar;

—¿Si 't torno eix geni, que mon poble adora,
tu que l' hi donarás?

—L' hi donaré jo una marmórea tomba
la mes rica y mes gran;
y tu, ¿qué l' hi vols dar que mellor sia?

—Jo, l' immortalitat!

ARFUR MASRIERA COLOMER.

CASAS DE COTÓ.

Es curiós lo descobriment fet en los Estats-Units de Nort-América, de aplicá lo cotó pera construir edificis y fer fustas artificials, del qual se ha obtingut privilegi y ensajat ab bon éxit. Emplean lo cotó vert de la pitjó qualitat, la borra de las fábricas de filats, com també tots los desperdicis que no tingan us en la fabricació del papé, ab quals materias se fá una pasta que obté la fermesa de la pedra.

Aquest cotó se revesteix al exterior ab un emblanquinat que el fá impermeable á l' humitat. Las casas construïdas així se fan en la meytat del temps que si fosin fetas de mahons, de solidesa igual á las de pedra y cals, incombustibles y costant solament una tercera part de lo que acostuman á valé, empleant los materials ordinariis de construcció. Los encabellats y demás treballs de fusté se fan ab palla de blat, ab la qual se fá una especie de fusta artificial per lo procediment següent: primer se transforma la palla en cartró per lo sistema usual de las fábricas de papé, y las fullas se untan ab una sustancia que las endureix considerablement, y després de ser prempada, en cilindros, obtenen totas las propietats d' una fusta de construcció, servint també lo procediment químic que 's practica pera fer lo producte impermeable y difícilment combustible.

Pera la fustería fina s' usa altre pasta menys dura y que 's presta mes á son treball mecánich, poguéntse serrá, ribotejá y fer motlluras con si fós fusta fina. Además, sometentla á l' acció del calor, se pot doná á aquesta materia la curvatura y forma que convinga, axí com també ab barnis y colors decorarla y donarli un aspecte molt agradable.

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General

LA PROVIDENCIA.

(Traducció de *Las Contemplacions* de Victor Hugo.)

Veu la nena que sa ávia está filant
y á sa nina vol fer una filosa.

Séndormisca la vella: eix es l' instant....

La nena, poch á poch, derrera 's posa,
la má allarga, de llí un bri va estirant,
y fuig depressa, alegre y orgullosa,
duyent un bulleroch com l' or joliu....
tant com manca al aucell pera son niu.

EUSEBI CORT.

NOMBRAMENT.

Associació Catalanista d' excursions científicas.—Paradís, 10, 2.º—Aquesta Junta Directiva en sessió del dia 9 del present mes acordá per unanimitat admetre 'l á V. en qualitat de soci delegat.

Lo que tenim l' honor d' innovarli pera son coneixement y satisfacció.

Deu lo guard molts anys.

Barcelona 10 de Febrer de 1881. — Lo Vice-president, César August Torras. — Lo Secretari 1.º, Artur Masriera. — Sr. D. Ramon Roca y Sans á Valls. — Hi ha un segell.

CRÓNICA.

Son tantas las personas que han demanat que aquesta publicació sia setmanal que no hem pogut ménos de cedí á sa petició, n' obstant de tenir que vencer un sens fi d' obstacles.

Desde 'l primer de Mars s' obrirá la nova subscripció y 's pagarán non rals per trimestre. Número per altre repartirém una entrega, contenint las composicions premiadas en lo Certámen d' enguany. Los subs-

criptors actuals, acabarán sa subscripció en lo quinze del citat mes, y, si volen continuar tindrán que renovarla ans de que 's comensi á publicar lo primer cuadern referent al Certámen, que probablement será 'l dia tretse.

Com nosaltres no volem traetes ni pactes ab certa classe de gent, tenim á ménos lo contestar á un diari que ha seguit publicant una série de patranyas referents á aquesta Vila. Tothom sab los fruyts que ha donat y pot donar lo subjecte que las escriu. Ell ha, sigut varias vegadas nostra primera autoritat y que diga quals son los beneficis que 'ns ha reportat.

Hi ha personas que mes valdria que tinguessin la boca tancada y la ploma feta á trossos.

Pera critiquejar se necesitan dos cosas: tenir l' historia neta y saberho fer.

Durant aquesta quinzena hem rebut vuit cartells de certámens literaris: 2 de Barcelona, 2 de Tarragona, 1 de Girona, 1 de Lleyda, 1 de Vilanova y 1 de Valencia.

Los datos qu' hem pogut adquirí respecte á la cullita d' oli d' aquest any, son tant satisfactoris, que la major part dels propietaris s' han enganyat en la recolecció; y segons hem sentit á dir, ni en vint anys seguits s' han cullit tantas olivas com en lo present.

Los de Vilanova y Geltrú invitaren á nostre Ajuntament pera que la població de Valls figurés en la exposició regional, [que 's pensa celebrar en aquella vila quant tinga lloch l' inauguració del tros de ferro-carril comprés entre 'l terme del Vendrell y Barcelona. Lo mes natural del Ajuntament d' aquí fou nombrar una comissió pera que entengués en dit assumpto. Aquest, nombrá son president, secretaris y vocals. Se comunicá als iniciadors los nombraments, y al mateix temps, se 'ls hi demaná datos pera

fer los treballs necessaris; lo cas es que fá com mes y mitj y no tenim contestació.

N' obstant d' haver comensat la veda 'l dia 15 del present y ser obligació de totas las autoritats publicar per medi de pregó en las localitats ahont no hi ha periódichs, per un olvit, que creyem involuntari, en aquesta no s' ha fet. La cassa que per molts es cuestió secundaria, no ho es quant se mira baix lo punt de vista agrícola, comercial é industrial. Baix aquest supost, esperem de nostras autoritats se servescan esmenar la falta, com també encarregá á sos dependents del camp y de la Vila, vigilin tant comissant aquets los caps de cassa que 's venen en lo mercat, com aquells per los abusos que 's cometen.

Durant aquesta última quinzena han visitat la redacció de LA PATRIA CATALANA, las següents publicacions:

La Renaixensa.—Diari Catalá.—Fomento de la produccion Española.—Ilustració Catalana.—El Eco de la Produccion.—La Ilustracion.—Lo Nunci.—La Roja.—Lo Borinot.—Boletin del Centro agronómico Catalan.—L' Excursionista.—Associació d' Excursions Catalanas de Barcelona.—El Diario de Reus.—El Eco del Centro de Lectura, de Reus.—El Ateneo, de Tarragona.—El Labriego, de Vilafranca del Panadés.—El Dertosense, de Tortosa.—Las Barras Catalanas, de Gracia.—El Progreso.—El Noticiero de Sans, Sans.—El Eco de Badalona, Badalona.—La Revista Catalana, de Manresa.—El teléfono Catalan, de Girona.—La Veu del Montserrat, de Vich.—El Bergadan, Vallcebre; El Semanario Bergadan, de Berga.—El Eco de Fregenal, Fregenal.—El Pimiento Riojano, de Haro.

En nom del públich vallense y en lo propi, donem las mes expressivas gracias á tots los periódichs que se han ocupat de nostra població y de las festas que han tingut lloch en honor á la Verge de la Candela, puig ho

han fet ab termes tant satisfactoris que, la veritat, no tenim prou paraulas pera donar-lis á compendrer nostre agrahiment.

En lo Certámen literari que tindrà lloch aquest any en Vilanova y Geltrú, se adjudicarán los premis següents:

I. *Un gerro de plata*, estil grech romá, á la mellor Memoria referent á la vida d' un Vilanovés il·lustre ó á qualsevol fet notable de l' historia de la població.

II. Lo «Casino Artesano» de Vilanova ofereix al autor de la obra en vers designada com acreedora á premi en lo expressat concepte, en *cuadro al oli* pintat por Don Manel Cusi.

III. La Junta Directiva del Ferro-carril, ofereix una *locomotora de plata* al poeta que presenti la mellor oda al Ferro-carril.

IV. Lo «Centro Artesano» ofereix un exemplar de l' obra *Chéfs d' Œuvre d' Art á l' Exposition de 1878*, al autor de la mellor Memoria enumerant las ventatjas que las vias férreas proporcionan á la societat, coadjuvant eficazment al progrés de la civilisació en tots sos rams.

V. Lo «Ateneo de Vilanova y Geltrú», una *targetera de plata* á la mellor poesia de tema lliure.

VI. Lo «Círculo Villanovés», regala una estatua de fanch representant á *Cristófol Colon*, al autor de la poesia de tema lliure y que sia digna del segon premi.

Forman lo Jurat los senyors, Excel·lentíssim D. Victor Balaguer, D. Eduart Llanas, D. Marian Aguiló, D. Dámas Calvet, D. Joseph Pella y Forgas y D. Joseph Coroleu. Las composicions podran esser escrites en castellá ó en catalá, devont presentarse áns del 30 d' Abril en la secretaría del Municipio ó al secretari del Jurat carrer de Fontanella, 42, 3.ra, Barcelona.

En un de nostres números passats donarem la noticia de que 'ls ganaders qu' assis-teixen á las firas ab son bestiar s' havian reunit pera traslladar las de Guissona á Sant Ramon, per causa del mal comporta-

ment que havia tingut ab ells lo Municipi de la primera de dites poblacions. Avuy podem anyadir, per noticias que 'ns mereixen verdader crèdit, que tots los ganaders de Catalunya han resolt ja ficsar lo poble de Sant Ramon pera celebrar las firas en los mateixos dias en que 's celebravan   Guissona.

A propòsit de firas. Es una ll  stima que las quese celebran aquí no tinguin l' importància que podrian tenir si 'l Municipi emprengués lo projecte de donarlis la mateixa   mes importància que tenen en altres punts, com Verd  , Sal  s, Vilarrodona, etc. etc. Valls, per sa posició topogr  fica, es lo punt d' enll  s de la marina ab la montanya. Te, adem  s, bonas aigues y moltes mes comoditats que las poblacions citadas,   mes de altres condicions que 's trobarian estudiant un poch la cosa; perquals motius, proposem al Ajuntament que nombri una comissió pera estudiar aquest projecte, segur, de que los treballs que 's fessin foran molt ben compensats ab los resultats que la població tocara si 's portes   cap nostre projecte. Y, no volem abrogarnos en aquest assumpte lo dret de iniciativa, com ferem ab lo Certámen, tota vegada que aquest era cosa purament literaria y la solució de lo que proposem avuy perteneix de bon dret al Municipi, ajudat dels vehins que per sos coneixements podan donar consell en l' assumpte que 'ns ocupa.

Esperem que nostra proposició no ser   desatesa, y en aquest concepte, oferim tota la nostra ajuda ja sia personalment   ja des de las columnas de nostra publicació.

Lo molí de la Roca, situat al peu de la Riba y dotat de dos vias importants de comunicació, com son la carretera de Reus   Montblanch y lo camí de ferro de Tarragona   Reus y Lleyda; despues d' haver estat molt temps sense utilisarse, una company   particular s' ha empr  s convertirlo en una farinera montada ab tots los avensos que ofereix aquest ram. Dintre de pochs dias inaugurar   sos treballs, oferintlos al públich ab las mellors condicions que podan ofe-

rir altres fábricas dedicadas   la mateixa industria, puig nos consta que, dita empresa, té 'l propòsit de servir als seus parroquians ab tota puntualitat, esmero y honrad  s.

Actualment las Societats de recreo estan donant sos respectius balls de disfressa. En lo diumenge passat estigueren molts con-correguts los de *La Violeta, Centro de Lectura y Casino Catalan*.

Segons hem llegit en la premsa madrilenya, nostre distingit amich, diputat   C  rts per aquest districte, Dr. D. Joseph Castellet Samps  , acaba de esser nombrat Gobernador d' Oviedo.

La redacció de LA PATRIA CATALANA li desitja que 'ls ayres d' aquella terra li sian propicis, y sentim, al mateix temps, la gran distancia   que 'ns trobar  m del amich.

A LA POESIA.

(IMPROVISACIÓ.)

  Oh té filla del cel, Santa poesia
imatje de virtut y de puresa
té de la humanitat ets nort, ets guia
y las nacions pregonan ta bellesa.

Té que   tos aymadors 'ls donas gloria
deixa que foll d' amor jo t' idol  tria;
en lletras d' or grava ton nom la historia;
lo poble 't deu costums, y lleys, y p  tria.

Lo poeta 't deu la d  txa que l' allunya,
de sos dols y pesars, ma pobre lira
eterna gratitud, y Catalunya
lo seu renaixement que al mon admira!

JOSEPH BLANCH ROMAN  .